

ÎNCHEIERE

14 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul societății cu răspundere limitată „DEN Broker”, avocatul Domente Marin împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2017,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de reprezentantul societății cu răspundere limitată „DEN Broker”, avocatul Domente Marin împotriva Biroului Vamal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ,

c o n s t a t ă:

La 17 iunie 2016 reprezentantul societății cu răspundere limitată „DEN Broker” (în continuare – „DEN Broker” SRL), avocatul Domente Marin a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea cererii a invocat că, la 06 mai 2016 i-a fost adus la cunoștință prin intermediul poștei procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 316/15 din 30 aprilie 2015 și decizia agentului constatator asupra cazului de contravenție vamală cu răspundere materială privind comiterea contravenției prevăzută la art. 231 pct.14) și art. 232 lit.h) din Codul vamal, pentru nerespectarea măsurilor de politică economică și a altor restricții prevăzute de Codul vamal.

Menționează că, faptele descrise în procesul-verbal nominalizat se reduc la următoarele că, la 12 mai 2014, reprezentantul SRL „DEN Broker”, Sivac Oxana, în numele „Sanfarm-Prim” SRL a depus declarația vamală 3030I10213, plasînd mărfurile importate din Germania (articole din materiale plastice pentru colectarea urinei și stomei, mănuși de cauciuc) în regim vamal de import 4, cu valoarea de 7443,40 de dolari SUA, ceea ce constituie 101065,89 de lei. În rezultatul efectuării controlului

documentar s-a stabilit că mărfurile vizate au fost importate în baza autorizației de import nr. 1189-TM din 07 mai 2014, eliberată de Agenția medicamentului și dispozitivelor medicale, dar la importul mărfurilor vizate SRL „Sanfarm-Prim” trebuia să dispună de licență ce corespund cerințelor legale care însă la momentul depunerii declarației vamale nu a fost prezentată. Reieșind din scrisoarea din 08 septembrie 2014 eliberată de Agenția medicamentului Biroului Vamal Chișinău se desprinde că mărfurile clasificate la poziția tarifară „90189050” și „39269097” reprezintă dispozitive medicale, iar agentul economic care importă mărfurile respective este obligat să dispună de licență care permite „importul, comercializarea dispozitivelor medicale și opticii”.

Susține că, contestația împotriva procesului-verbal și decizia agentului constator nominalizat supra înaintată la 15 mai 2015 a fost respinsă prin scrisoarea Serviciului vamal nr. 2811/6530 din 02 iunie 2016.

Consideră că, SRL „DEN Broker” nu a trecut mărfurile peste frontiera vamală și față de sine nu sunt stabilite măsuri de politică economică privind introducerea și scoaterea mărfurilor de pe teritoriul vamal, respectiv nu-i poate fi imputată contravenția stabilită prin procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia asupra cazului de contravenție vamală cu răspundere materială din 30 aprilie 2015, nefiind indicată norma materială care ar indica obligația că SRL „DEN Broker” urmează să dețină licență privind importul dispozitivelor medicale.

Solicită admiterea cererii și anularea procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 316/15 din 30 aprilie 2015 și deciziei asupra cazului de contravenție vamală cu răspundere materială.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 22 august 2016 s-a admis contestația depusă de SRL „DEN Broker”, s-a anulat procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 316/15 din 30 aprilie 2015 de către inspectorul superior SPC SCFV a Biroului Vamal Chișinău, Șpac Sergiu în privința persoanei juridice SRL „DEN Broker” pentru încălcarea prevederilor art. 231 pct.14) din Codul vamal. S-a anulat decizia Șefului Biroului Vamal Chișinău, Mihail Filimon din 30 aprilie 2015 prin care s-a aplicat sancțiune sub formă de amendă în mărime de 70% din valoarea obiectului contravenției, ceea ce constituie 70746,12 lei, s-a încetat procesul contravențional în privința SRL „DEN Broker”.

În susținerea poziției, prima instanță a constatat că, SRL „DEN Broker” nu este subiect al contravenției prevăzute de art. 231 alin. (14) din Codul vamal, deoarece nu a trecut mărfuri peste frontiera vamală, nefiind stabilite în privința agentului economic careva măsuri de politică economică privind introducerea și scoaterea mărfurilor de pe teritoriul vamal, totodată acesta nu a întocmit și nu a prezentat organului vamal declarația vamală 3030I10213 din 12 mai 2014 din numele „Sanfarm-Prim” SRL.

Prima instanță a reținut că la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, examinarea cazului contravențional și emiterea deciziei nu s-a constatat cu certitudine și nu s-a probat că de către SRL „DEN Broker” nu s-au respectat măsurile de politică economică și a altor restricții prevăzute de Codul vamal.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2017 s-a admis apelul declarat de biroul Vamal Chișinău, s-a casat integral hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 22 august 2016 și s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a respins ca fiind neîntemeiată contestația depusă de SRL „DEN Broker” asupra procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 316/15 din 30 aprilie 2015 și a deciziei agentului constator din cadrul Biroului Vamal Chișinău din 30 aprilie 2015 asupra cazului de

contravenție cu răspundere contravențională pentru încălcarea prevederilor art. 231 pct.14) din Codul vamal.

Instanța de apel a reținut că importul mărfurilor vizate în declarația vamală nr.3030I10213 din 12 mai 2014 se supuneau restricțiilor legale de import, iar potrivit obligațiilor agentului economic în calitate de broker vamal declarant, avea sarcina pozitivă de a prezenta organului vamal dovada existenței licenței pentru importul, comercializarea dispozitivelor medicale și opticii. Prin urmare, a conchis că în speță se întrunesc elementele constitutive ale contravenției vamale imputate SRL „DEN Broker”, deoarece acesta a plasat sub regim vamal mărfuri în lipsa probei deținerii de către beneficiar a licenței pentru importul acestora.

La 02 octombrie 2017 reprezentantul „DEN Broker” SRL, avocatul Domete Marin a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a transcris motivele de fapt și de drept din cererea de chemare în judecată, considerând decizia recurată ca fiind neîntemeiată.

Susține că mărfurile supuse introducerii pe teritoriul vamal nu au fost introduse în baza declarației vamale 3030I10213 din 12 mai 2014, însă au fost plasate în depozit vamal pînă la prezentarea licenței.

Consideră că SRL „DEN Broker” nu a trecut mărfurile peste frontiera vamală, întrucît nu este persoana care trece mărfuri peste frontiera vamală.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

Conform art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este declarare prevăzut la art. 434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul de admisibilitate constată că decizia Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2017 (f.d. 150-161) a fost adusă la cunoștință reprezentantului SRL „DEN Broker”, avocatul stagiar Tudor Saftiuc la 02 august 2017, fapt confirmat prin semnătura aplicată pe cererea nr. 58-19139 din 01 august 2017 (f.d.167), iar recursul a fost declarat la 02 octombrie 2017, ce reiese din amprenta sigiliului aplicată pe cererea de recurs (f.d.168-171), prin urmare calea de atac se consideră exercitată în termen.

Argumentele invocate în recurs precum că mărfurile supuse introducerii pe teritoriul vamal nu au fost introduse în baza declarației vamale 3030I10213 din 12 mai 2014, însă au fost plasate în depozit vamal pînă la prezentarea licenței, nu pot fi reținute, deoarece prin declarația primară 3030I10213 din 12 mai 2014 (f.d.66), declarant figurează SRL „DEN Broker”, prin urmare ultimul a plasat sub regim vamal mărfurile respective, or în conformitate cu art.1 pct.13) din Codul vamal prin *declarant* se înțelege orice persoană care are dreptul de a dispune de mărfuri și/sau de mijloace de transport, care întocmește declarația vamală în numele său sau în al cărei nume este întocmită declarația vamală.

Din aceleași raționamente nu pot fi reținute nici cele invocate precum că SRL „DEN Broker” nu a trecut mărfurile peste frontiera vamală, întrucît nu este persoana care trece mărfuri peste frontiera vamală. Ba mai mult, recurentul era responsabil de respectarea legislației vamale, inclusiv și de respectarea măsurilor de politică economică la depunerea declarației vamale în numele importatorului, or articolul 164² lit.r) din Codul vamal prevede că, în cadrul procedurii de vămuire a mărfurilor și/sau mijloacelor de transport, brokerul vamal are următoarele obligații: să furnizeze organelor vamale informația deținută cu privire la orice încălcare a prevederilor vamale și fiscale.

Instanța de recurs decelează că, în conformitate cu art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs trebuie să fie dactilografiată și trebuie să cuprindă esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate, solicitările recurentului, propunerile respective.

Analizând minuțios memoriul cuprins în cererea de recurs, completul de admisibilitate evocă faptul că argumentele invocate în acesta (f.d. 168-171), în esența lor, sînt similare alegațiilor înserate în cererea de chemare în judecată (f.d. 3-6).

Prin urmare, acestea nu pot fi reținute de către completul de admisibilitate,

deoarece recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat. Or, argumentele înserate de reprezentantul recurentului ar putea fi încadrate în temeiul prevăzut de art.386 alin.(1) lit. b) din Codul de procedură civilă, aplicabil doar procedurii de apel și nu se regăsește în art. 432 din Codul de procedură civilă, aplicabil recursului.

La acest capitol, instanța de recurs atestă că în cererea de recurs formulată, recurentul nu a evidențiat memoriul ilegalității și netemeinicii deciziei recurate, limitându-se doar la reiterarea circumstanțelor factice ce țin de fondul cauzei și care au fost supuse examinării în ordine de apel.

În acest sens, urmează a se evidenția faptul că nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Astfel, este de menționat că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera nelegalitatea hotărârii.

Ca urmare, necorespunderea recursului exigențelor prestabilite în alin. (1) al art.437 din Codul de procedură civilă și care nu conține esența și temeiurile lui, argumentul ilegalității actului de dispoziție atacat, precum și propunerile respective, constituie temei de in iau în considerare de către instanță La caz, relevantă este jurisprudența CtEDO la examinarea cauzelor, în care Înalta Curte a reiterat că, ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protecția drepturilor sale de acces la justiție (*Van Harn împotriva Germaniei*).

În această ordine de idei, instanța de recurs constată că, argumentele invocate în cererea de recurs, în esența lor, pot fi încadrate în temeiul prevăzut de art. 386 alin.(1) lit. b) din Codul de procedură civilă, aplicabil doar procedurii de apel și nu se regăsesc în art. 432 din Codul de procedură civilă, aplicabil recursului, or, recursul este o cale de atac de drept vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat, iar argumentele care au fost deja supuse examinării și aprecierii juste de către instanța de apel prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare, nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de reprezentantul „DEN Broker” SRL, avocatul Domete Marin, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de reprezentantul societății cu răspundere limitată „DEN Broker”, avocatul Domente Marin se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță